

Zagreb 19. II. 1926

^{13 k}
Dragi Milko! - Danes je šest let. Pišem Vam, ker
se mi zdi, da ste najbližji vol ovih, ki se spominjamo
Vlađe. Cel ta mesec je posvečen njenemu spominu.
Pregledovala sem pisma, ki so ostala doma in ki
sem jih sama pisala njej. Ko je bila še v mladosti.
- Solne nje zunaj a zračnih 10 dni je bila pu-
sta in žalostna megla. Tih in blaga žalost je v mo-
jem srcu. - Ljubi. Ljubi dobro vedno ljubi a zdi
se mi, da bo zdaj spomnili boljše. Koraki hiri-
le in posebno zaradi Mač je potrebno, da živim
še par let če je mogoče in če mi je težko tako.
Sicer pa se ne bojim smrti, mi strahnega nima
zame.

Kalvaljiem a Vam, dragi Milko, za vse
dobro, ki ste ga storili Vlađi, za veliko dobro
besedo in lep čist trenutek, ki ste ga ji dali. In
za vse drugo, dragi Milko. Za Vašo ljubezen, ki
je gorela kakor vira ob njej, ko je umirala. In
za Vašo plemenito dobroto, za čisto dobrotljivo
in nesigurno pismo, ki ste ga pisali meni,

ubogi materi. In za vrako travico in za va-
ro svetlo, ki ste jih položili na njen grob.
In za to Vašo bridko bol mladega srca in
za vrako lepo miel, s katero ste se spominili
Vlado in s katero se bodele spominjali nje do
smrti.

Kako v lepih krajih ste bili! Morala ste se
tudi tam vrniti z misli na Vlado in je
z Vašimi očmi pogledala na prelest onih
krajev in na vse one čarolne svetline in
biline. — Ali bodele ili nanaj ali ostanete
pri nas oloma? —

Ne vem kako to, da sem ravno sinoči za-
šla čitati žirotopis Franja Kuhača, ki je zbi-
ral celo svoje življenje narodno blago naših
jugoslovenskih krajev. Proštemi, da li čimate
to knjigo ali ne? Porlala vam jo bom. ddi se
mi, kakor da bi vam ona svetala kaj bi
storili in odbrali: dom ali tisto lepo pravi.

no deželo, kjer so bili tako dobri z Vami. —

— se lepo razvija in dobro uči. Z
na ne vem kako je. Počasnija je in več-
krat inolna. So vem, kar se ji je zgodilo, je to
umljivo. Strojno me boli, da ji ne morem po-
polnoma verjeti. Ja rana mi bo ostala do smrti.
— Nobene prijateljice nima in v vasi stvari po-
iasi napreduje. — Spominjam se, da ste mi
govorili, da bi ob strani dobrega moža ope-
vala. Jaz ne vem. Ni posebno pridna, počasi
živa - hodi v strokovno tolo. Nemi ni odločitve.
na. Oslavir ima rada, ampak ~~se~~ počasi no-
preduje. Hodi se plesat učit in to z veseljem.
Nima do nikogar prave ljubezni. — Bua
bo ostala moja težka slabost do smrti. —

Onega človeka sem nešteto krat izkušala
in rotila na sto načinov, pa trdi vedno, da
ni kriv. Čudno je le to, da se ne uči moje
klete na njemu izpolnjujejo. Tzel je ženo,

ki ga je prevarila, da je дете, ki ga je leto pred
ženičrjjo rodila, njegovo, a bilo je od nekog Rusa.
Tatel je njen oloneonik. Ni ga več n. t. g. č. je kriv
se pokori. Strahno je podel, če je ~~bil~~, ~~leer~~ bil je
plemenit in svetel čiste dni, leo je ~~Vladimír~~ v Pra-
gi umirala. In morala je on storil, da je mirno
umrla in z odpuščanjem za vse. —

Pišite mi, dragi hilleo. Pozdravite
lepo Vašo gospo mamo in poljubite Vašo
malo sestrico.

Vse dobro Vam želi in lepo Vas pozdrav-
ja

Vladimírna majka

Želi se mi, kakor da je Vladimír želela, da
Vam pišem ravno danes.

